

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010237
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2514010237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci proti obžalovanému W. I., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/80/2014 zo dňa 17.09.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.11.2014 takto

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/, písm. e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný W. I., nar. XX.XX.XXXX v G., bytom B., A. K.
č.XX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a určuje skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov za súčasného uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 3 písm. c/ Trestného zákona sa zároveň ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine.

Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona sa ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci a to sumy 700 Eur zo zaistených finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na depozičnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX Okresného súdu Piešťany.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

II/

Podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný W. I., nar. XX.XX.XXXX, p r e p ú š ť a z väzby ihneď na slobodu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného W. I. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času minimálne od júna 2013 až do 19.55 hod. dňa 22.01.2014 si z neznámeho miesta neoprávnene zadovážoval pervitín, ktorý následne doviezol a prechovával na presne nezistenom mieste na adrese svojho súčasného bydliska v B. na ul. A. K. XX/XX a tento ďalej predával konečným užívateľom a to minimálne dňa 22.01.2014 v čase o 19.55 hod., kedy G. N. vo vchode uvedeného bytového domu odpredal za sumu cca 700,- Eur bielu kryštalickú látku o hmotnosti 18,629 gramu, obsahujúcu metamfetamín s priemernou koncentráciou 66,4 % hmotnostných, zabalenú v priesvitnom igelitovom sáčku, čo zodpovedá najmenej 309 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom pervitín (metamfetamín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to zaistených finančných prostriedkov vo výške 25.408,33 Eur a 1,- USD, nachádzajúcich sa na depozitnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX Okresného súdu Piešťany.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil súd I. stupňa výsledkami vykonaného dokazovania, najmä usvedčujúcou výpoveďou svedka G. N., v ktorého výpovediach nezistil žiadne podstatné rozdiely, ktoré by znížovali jeho vierohodnosť. Výpoveď vyššie uvedeného svedka korešpondovala s ostatnými dôkazmi zabezpečenými v spisovom materiáli. V otázke uznania viny poukázal na prepisy telefonických hovorov, z ktorých je zrejmé, že obžalovaného telefonicky kontaktovali viacerí ľudia a žiadali od neho dodanie „určitej látky za určitú sumu“, dohadovali si miesta stretnutia, množstva materiálu, výšku sumy. Ďalej poukázal na znalecký posudok KEÚ Bratislava, z ktorého vyplynulo, že látka zaistená v kritickom čase u G. N. je metamfetamín, pervitín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorého množstvo zodpovedá najmenej 309 obvykle jednorazovým dávkam drogy.

Súd I. stupňa sa vysporiadal aj so svedeckými výpoveďami svedkov L. a H. a stručne a logicky vyložil, z akého dôvodu týchto svedkov nepovažuje za hodnoverných.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby odôvodnil súd I. stupňa jednak beztrestnosťou obžalovaného, jednak rozsahom a závažnosťou jeho trestnej činnosti.

Uloženie trestu prepadnutia vecí súd I. stupňa odôvodnil tým, že obžalovaný hodnoverne nepreukázal pôvod týchto peňazí, naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že drogovou trestnou činnosťou sa zaoberal dlhší čas.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne, prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnil a domáhal sa jeho zrušenia, vrátenia veci súdu I. stupňa na ďalšie konanie a prepustenia z väzby na slobodu.

V dôvodoch odvolania namietal správnosť skutkových zistení súdu I. stupňa s poukazom na to, že jeho vina bola ustálená len na základe usvedčujúcej výpovede svedka N.. Tejto výpovedi nekorešpondujú následné dôkazy, keď ani pri domovej prehliadke v byte obžalovaného, ani na zaistených bankovkách a napokon ani na sáčku drogy, ktorý vydal polícii svedok N., neboli nájdené žiadne stopy, ktoré by nasvedčovali na manipuláciu obžalovaného s drogou. Okrem G. N. žiaden z vypočutých svedkov neusvedčoval obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti, z úkonov ITP nevyplývali žiadne konkrétne a jednoznačné skutočnosti, ktoré by mohli priamo preukázať súvislosť medzi páchaním drogovej časti a osobou obžalovaného. Zo záznamu o sledovaní zo dňa 22.01.2014 vyplýva, že síce obžalovaný sa stretol so svedkom G. N. pred vchodom jeho domu avšak z týchto nevyplýva, že by si pred vchodom niečo odovzdali, čo je v rozpore so svedeckou výpoveďou G. N.. Následne sa v dôvodoch odvolania podrobne zaoberá jednotlivými vykonanými dôkazmi s tým, že tieto súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil, záver súdu je bez logického vysvetlenia, plný rozporov a vnútorných protirečení. Nepriame dôkazy nevedú k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného. Má za to, že rozsudok súdu I. stupňa nespĺňa náležitosti § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Zároveň poukázal na pochybenie súdu I. stupňa, ktorý nerozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, hoci takýto návrh bol podaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, s tým, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je možné považovať čiastočne za dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a vyvodil z nich správne skutkové aj právne závery. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo vykonaným dokazovaním nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu.

Obhajobná námietka obžalovaného, že svedecká výpoveď G. N. je bez opory v ďalších vykonaných dôkazoch a preto nie je postačujúca na uznanie jeho viny, nie je dôvodná. Svedok G. N. opakovane vypovedal v prejednávanej veci a zhodne v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného. Skutočnosť, že z prepisu záznamu zo sledovania obžalovaného zo dňa 22.01.2014 nevyplýva poznatok, že by policajti vykonávajúci sledovanie zaregistrovali odovzdanie medzi obžalovaným a svedkom N. nie je takým dôkazom, ktorý by preukazoval, že k tomuto odovzdaniu drogy vôbec nedošlo.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že k stretnutiu obžalovaného s G. N. v kritickom čase došlo po ich prechádzajúcom telefonickom dohovore pred vchodom domu, v ktorom býval obžalovaný. Po krátkom rozhovore vošli obaja do vchodu bydliska W. I., kde sa zdržali v čase od 19.47 do 19.55 hod. Z výpovede G. N. je zrejmé, že na toto stretnutie prišiel obžalovaný z bytu výťahom, neskôr po krátkom rozhovore, po tom ako obžalovaný vošiel do vchodu, videl, že „išiel niekde dozadu“ a asi po 5-tich minútach sa vrátil s pervitínom, ktorý bol zabalený v igelitovom sáčku. Z uvedeného aj krajský súd vyvodil, že, bez ohľadu na výsledky sledovania osoby obžalovaného, došlo k odovzdaniu drogy tak, ako popisuje svedok N.. Výpoveď tohto svedka nasvedčuje na to, že obžalovaný odovzdanú drogu neprechovával vo svojom byte na poschodí, ale najpravdepodobnejšie v spoločných priestoroch bytového domu. Takémuto vyhodnoteniu dôkazov korešpondujú aj poznatky získané z prepisu telefonických hovorov obžalovaného, z ktorých je zrejmé, že aj iné osoby od neho požadovali dodanie materiálu, za týmto účelom si dohovárali stretnutia.

Je všeobecne známe, že obchodovanie s psychotropnými látkami resp. drogami prebieha sofistickovane tak, že najmä pri telefonických kontaktoch prebieha komunikácia medzi dodávateľom a odberateľmi opatrne a zastierané. Svedkovia F. L. a V. H. nevytvrdili hodnoverne tak, ako to správne vyhodnotil aj okresný súd. Ani odvolací súd nemal výpovedami týchto svedkov preukázanú obranu obžalovaného.

Čo sa týka skutočnosti, že pri domovej prehliadke v byte obžalovaného neboli nájdené žiadne stopy drogy a takéto stopy neboli nájdené ani na zaistených bankovkách, nejedná sa o skutočnosť, na základe ktorej by, za daného skutkového stavu, mohlo byť rozhodnuté o nevine obžalovaného. Odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu sa stal, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tomuto zodpovedá správna právna kvalifikácia konania obžalovaného v zmysle § 172 odsek 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste súd I. stupňa správne ustálil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keď bolo preukázané, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Na rozdiel od súdu I. stupňa však odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na doterajšiu beztrestnosť obžalovaného, jeho rodinné väzby, riadne zamestnanie ako aj rozsah preukázanej trestnej činnosti je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody neprimerane prísne.

Na základe týchto úvah zrušil odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku.

Zároveň súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku aj z dôvodu § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku, keď preskúmaním obsahu spisového materiálu zistil, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona pri ukladaní trestu prepadnutia veci.

Po zrušení celého výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd postupom podľa § 321 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste obžalovaného.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a rozsah jeho trestnej činnosti tak, ako už poukázal odvolací súd vyššie, mal za to, že uloženie podmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, zodpovedá všetkým zákonným kritériám v zmysle § 34 Trestného zákona za súčasného uloženia dohľadu probačného a mediálneho úradníka nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Zároveň mal za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného a s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, zabezpečenie ochrany spoločnosti nie je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Zároveň počas probačného dohľadu uložil obžalovanému obmedzenia v zmysle § 51 odsek 3 písm. c/ a § 51 odsek 4 Trestného zákona, ktoré sú vo vzťahu k spáchanému trestnému činu a predstavujú príkaz na pozitívne správanie obžalovaného aby viedol riadny spôsob života.

Výkon trestu podmienečného trestu s probačným dohľadom bude sledovať súd v zmysle § 418 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku.

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, trest prepadnutia veci môže súd uložiť len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

Na základe vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že zo žalovanej trestnej činnosti mal obžalovaný získať 700 Eur. Nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by jednoznačne nasvedčoval na to, že finančné prostriedky, ktoré boli zaistené v byte obžalovaného pri domovej prehliadke v sume 25 408,33 Eur a 1 USD, pochádzajú výlučne z trestnej činnosti obžalovaného. Žiadnym spôsobom nebola vyvrátená obrana obžalovaného o pôvode týchto peňazí, naopak rodinní príslušníci, ktorí boli v tejto veci vypočutí ako svedkovia, jeho obranu potvrdili.

Za daného skutkového stavu, podľa zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, mal krajský súd za to, že nemožno jednoznačne ustáliť, že zaistené finančné prostriedky patrili výlučne obžalovanému, a že pochádzali z trestnej činnosti.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd uložil obžalovanému podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona len trest prepadnutia veci a to sumy 700 Eur, ktoré mal preukázateľne získať žalovanou trestnou činnosťou. Zároveň v zmysle § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Na záver k odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom jeho údajnej žiadosti o prepustenie z väzby odvolací súd uvádza, že sa s touto námietkou nestotožňuje. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 17.09.2014 vyplýva, že obhajca v záverečnej reči okrem iného, navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby a prepustiť z väzby na slobodu. Tento prednes obhajcu ani odvolací súd nehodnotil ako samostatný návrh na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu ale len ako návrh na postup podľa § 285 Trestného poriadku, ktorý, v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, predpokladá aj jeho okamžité prepustenie z väzby na slobodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.